

La flor bala Rubén Verdú (Caracas, 1962)

Aquest espai és meu perquè jo el dibuixo. El dibuixo amb una sola línia, amb una trajectòria. Heu de saber que qui fa aquest trajecte domina l'espai. I ho fa amb una línia econòmica, eficient, directa, que fa drecera i avança sense distracció. La meva determinació és molt precisa i tossuda. Mentre faig camí, incorporo territori. Que quedi clar, soc filla d'un país prim, marcat per discòrdies a cada banda i per l'amplada del meu trajecte. Aquest indret té nom, nonesmanneslond, un nom escrit sobre la mateixa terra, escrit amb l'impacte de la meva impaciència, una vegada i una altra. El meu món és aquella terra, la de de ningú, la que tothom vol, però que ningú gosa prendre-me-la. La meva pressa us ho nega tot. El vostre cos no em deté. El vostre desig no doblega el meu tret; segueixo el destí estricte que ha marcat el punt de mira. Soc l'expressió inflexible d'aquest punt de vista. Res es torça. Soc figura rectilínia. Soc pura trajectòria.

En aquest territori tot és instantani. El moment per la reflexió no existeix. No hi ha dubtes, no hi ha canvis de parer, la negociació és impossible. Aquesta magnitud sincrònica del temps, aquesta profunditat atemporal del temps, és el meu domini. El meu poder absolut, indiscutible, emana de la brevetat de la meva travessa, de l'energia desfermada per dur-la a terme. Tot aquest concentrat d'intencions, aquesta densitat de forces, no fa més que deixar clar la vocació impositiva de la meva existència. Per sota d'aquesta brevetat queden les formes toves i adaptables de la vida. La meva inqüestionable brevetat amenaça tot allò que és conseqüència del dubte. Soc pura mecànica.

La meva urgència i acceleració és la expressió d'una tecnologia determinista que tan sols cerca resultats. El meu determinisme és òptic. Tot el que desitjo és dins el punt de mira. Els grans resultats que cerco són possibles quan les opcions es redueixen i el món és tan sols un objectiu. El meu camí està decidit. Haig de seguir allò que cegament em dicta la mirada. Em conformo en materialitzar el traçat que l'ull estén fins el punt final del meu impacte. En conformo en confirmar la seva única intenció.